

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΜΗΜΑ)

της 17ης Μαρτίου 2011*

Στην υπόθεση C-221/09,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Μάλτα) με απόφαση της 4ης Ιουνίου 2009, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Ιουνίου 2009, στο πλαίσιο της δίκης

AJD Tuna Ltd

κατά

Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd,

Avukat Generali,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.N. Cunha Rodrigues, πρόεδρο τμήματος, A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh και P. Lindh (εισηγήτρια), δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη.

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak
γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Μαΐου 2010,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η AJD Tuna Ltd, εκπροσωπούμενη από τους J. Refalo και R. Mastroianni, avukati,
- η Μαλτέζικη Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Camilleri, επικουρούμενο από τον A. Buhagiar, avukat,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Ι. Χαλκιά και τη Σ. Παπαϊωάννου,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον F. Arena, avvocato dello Stato,
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τις M. Sims, G. Kimberley και A. Westerhof Löfflerova καθώς και τον M. Sammut,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την K. Banks και τους E. Depasquale και D. Nardi,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 7ης Σεπτεμβρίου 2010,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως αφορά το κύρος και την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόννο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο (ΕΕ L 155, σ. 9, στο εξής: κανονισμός), καθώς και το κύρος του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 358, σ. 59, στο εξής: βασικός κανονισμός).

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ, αφενός, της εταιρίας AJD Tuna Ltd (στο εξής: AJD Tuna) και, αφετέρου, του Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd (διευθυντή γεωργίας και αλιείας) και του Avukat Generali, σχετικά με απόφαση με την οποία ο διευθυντής αυτός απαγόρευσε στην AJD Tuna να αγοράζει ή να εισάγει τόννο στη Μάλτα για τις δραστηριότητές της εκτροφής και παχύνσεως, απόφαση η οποία είχε ως αντικείμενο την εφαρμογή του κανονισμού.

Το νομικό πλαίσιο

Ο βασικός κανονισμός

- 3 Ο βασικός κανονισμός καθορίζει την κοινή αλιευτική πολιτική όσον αφορά τη διατήρηση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων.

- 4 Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού, που επιγράφεται «Στόχοι», προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Η κοινή αλιευτική πολιτική διασφαλίζει την εκμετάλλευση των έμβιων υδρόβιων πόρων που παρέχει βιώσιμες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνθήκες.

Για τον σκοπό αυτό, η Κοινότητα εφαρμόζει την προληπτική προσέγγιση λαμβάνοντας μέτρα που έχουν ως στόχο την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων, τη λήψη μέτρων για τη βιώσιμη εκμετάλλευσή τους και την ελαχιστοποίηση της επίπτωσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στα θαλάσσια οικοσυστήματα. Η εν λόγω αρχή αποσκοπεί στη σταδιακή εφαρμογή μιας προσέγγισης όσον αφορά τη διαχείριση της αλιείας που θα στηρίζεται στο οικοσύστημα. Επιδιώκει την αποτελεσματικότητα των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο ενός οικονομικά βιώσιμου και ανταγωνιστικού τομέα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, παρέχοντας ένα επαρκές επίπεδο διαβίωσης σε όσους εξαρτώνται από τις αλιευτικές δραστηριότητες, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τα συμφέροντα των καταναλωτών.

2. Η Κοινή Αλιευτική Πολιτική πρέπει να κατευθύνεται από τις ακόλουθες αρχές ορθής διαχείρισης:

- α) σαφή ορισμό των ευθυνών σε κοινοτικό, εθνικό και τοπικό επίπεδο,
- β) διαδικασία λήψης αποφάσεων που θα στηρίζεται σε έγκυρες επιστημονικές συμβουλές και θα επιτυγχάνει έγκαιρα αποτελέσματα,
- γ) ευρεία συμμετοχή των ενδιαφερομένων σε όλα τα στάδια της πολιτικής από τη σύλληψη έως την εφαρμογή της,
- δ) συνοχή με άλλες κοινοτικές πολιτικές, ιδίως με περιβαλλοντικές, κοινωνικές, περιφερειακές, αναπτυξιακές πολιτικές και πολιτικές προστασίας της υγείας και του καταναλωτή.»

5 Το άρθρο 5 του εν λόγω κανονισμού, που τιτλοφορείται «Σχέδια ανάκτησης», διευκρινίζει τα εξής:

«1. Το Συμβούλιο θεσπίζει, κατά προτεραιότητα, σχέδια ανάκτησης για αλιευτικές δραστηριότητες που εκμεταλλεύονται αποθέματα τα οποία βρίσκονται εκτός των ασφαλών βιολογικών ορίων.

2. Στόχος των σχεδίων ανάκτησης είναι να διασφαλίζουν την επάνοδο των αποθεμάτων σε ασφαλή βιολογικά όρια.

[...]

- 6 Το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού, που επιγράφεται «Επείγοντα μέτρα της Επιτροπής», έχει ως εξής:

«1. Εάν υπάρχει ένδειξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που προκαλείται από αλιευτικές δραστηριότητες, και απαιτεί άμεσες ενέργειες, η Επιτροπή, κατόπιν τεκμηριωμένης αίτησης ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, μπορεί να αποφασίζει τη λήψη επειγόντων μέτρων, η διάρκεια των οποίων δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των 6 μηνών. Η Επιτροπή μπορεί να λάβει νέα απόφαση να επεκτείνει τα επείγοντα μέτρα για 6 μήνες το πολύ.

2. Το κράτος μέλος κοινοποιεί την αίτηση ταυτόχρονα στην Επιτροπή, στα άλλα κράτη μέλη και στα οικεία περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια. Τα συμβούλια αυτά μπορούν να υποβάλλουν τα γραπτά σχόλιά τους στην Επιτροπή εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

[...]

3. Τα επείγοντα μέτρα έχουν άμεση ισχύ. Κοινοποιούνται στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα.

[...]»

- 7 Το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού, που τιτλοφορείται «Κατανομή αλιευτικών δυνατοτήτων», ορίζει τα εξής:

«1. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, αποφασίζει τα όρια των αλιευμάτων ή/και της αλιευτικής προσπάθειας και την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών, καθώς και τους όρους που

διέπουν τα όρια αυτά. Οι αλιευτικές δυνατότητες θα κατανεμηθούν μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο διασφαλίζονται σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα αλιευτικών δραστηριοτήτων για κάθε απόθεμα αλιείας.

2. Όταν η Κοινότητα καθορίζει νέες αλιευτικές δυνατότητες, το Συμβούλιο αποφασίζει την κατανομή των δυνατοτήτων αυτών λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα κάθε κράτους μέλους.

3. Κάθε κράτος μέλος αποφασίζει, για τα σκάφη που φέρουν τη σημαία του, τη μέθοδο κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων που έχουν διατεθεί στο εν λόγω κράτος μέλος σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, ενημερώνει δε την Επιτροπή σχετικά με την επιλεγείσα μέθοδο κατανομής.

4. Το Συμβούλιο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες που διατίθε[ν]ται σε τρίτες χώρες στα κοινοτικά ύδατα, και κατανέμει τις δυνατότητες αυτές σε κάθε τρίτη χώρα.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται, μετά από προηγούμενη ενημέρωση της Επιτροπής, να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των αλιευτικών δυνατοτήτων που τους έχουν κατανεμηθεί.»

8 Το άρθρο 26 του κανονισμού αυτού, που επιγράφεται «Αρμοδιότητες της Επιτροπής», προβλέπει τα ακόλουθα:

«[...]

2. Εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι δεν τηρούνται οι κανόνες διατήρησης, ελέγχου, επιθεώρησης ή εφαρμογής δυνάμει της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής και ότι το γεγονός αυτό ενδέχεται να συνιστά σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για την ουσιαστική λειτουργία του κοινοτικού συστήματος ελέγχου και εφαρμογής για την οποία απαιτείται άμεση λήψη μέτρων, η Επιτροπή ενημερώνει γραπτώς το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος για τα πορίσματά της και θέτει προθεσμία δεκαπέντε τουλάχιστον εργάσιμων ημερών προκειμένου το κράτος μέλος να αποδείξει τη συμμόρφωσή του και να διατυπώσει τα σχόλιά του. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις παρατηρήσεις των κρατών μελών για οποιαδήποτε δράση ενδεχομένως αναλαμβάνει δυνάμει της παραγράφου 3.

3. Εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι οι αλιευτικές δραστηριότητες που διεξάγονται σε συγκεκριμένη γεωγραφική ζώνη ενδέχεται να οδηγήσουν σε σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων, η Επιτροπή μπορεί να λάβει προληπτικά μέτρα.

Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι ανάλογα προς τον κίνδυνο σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων.

Η διάρκειά τους δεν υπερβαίνει τις τρεις εβδομάδες. Μπορεί να παρατείνονται μέχρι το πολύ έξη μήνες αν χρειάζεται για την διατήρηση των [ζώντων] υδατίνων πόρων με απόφαση που λαμβάνεται με τη διαδικασία του άρθρου 30, παράγραφος 2.

Τα μέτρα αίρονται αμέσως μόλις η Επιτροπή διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος δεν υφίσταται πλέον.

4. Στην περίπτωση που θεωρείται ότι έχει εξαντληθεί η ποσόστωση ή το διαθέσιμο μερίδιο ενός κράτους μέλους, η Επιτροπή μπορεί, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, να παύει αμέσως τις αλιευτικές δραστηριότητες.

[...]»

Η ειδική ρύθμιση της αλιείας τόννου

Οι διεθνείς κανόνες

- 9 Η Διεθνής Σύμβαση για τη διατήρηση των θυννοειδών του Ατλαντικού (στο εξής: Σύμβαση), που υπογράφηκε στο Ρίο ντε Τζανέιρο (Βραζιλία) στις 14 Μαΐου 1966 και άρχισε να ισχύει στις 21 Μαρτίου 1969, αποσκοπεί κυρίως στη διασφάλιση της κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο διατηρήσεως και διαχειρίσεως των θυννοειδών του Ατλαντικού Ωκεανού καθώς και των παρακειμένων θαλασσών. Ο σκοπός αυτός πρέπει να επιτευχθεί μέσω της αυξημένης συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλομένων μερών προκειμένου οι πληθυσμοί των θυννοειδών να διατηρηθούν σε επίπεδα που να καθιστούν δυνατή μια σταθερή μέγιστη απόδοση για διατροφικούς και άλλους σκοπούς.
- 10 «Προς τούτο, τα συμβαλλόμενα μέρη συμφώνησαν να συστήσουν μια επιτροπή φέρουσα την ονομασία» διεθνής επιτροπή για τη διατήρηση των θυννοειδών του Ατλαντικού (στο εξής: ICCAT), ρόλος της οποίας είναι να μεριμνά για την υλοποίηση των σκοπών της Συμβάσεως.

- 11 Με την απόφαση 86/238/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 1986 (ΕΕ L 162, σ. 33), εγκρίθηκε η προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύμβαση, όπως αυτή τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο που προσαρτήθηκε στην τελική πράξη της διάσκεψης των πληρεξουσίων των συμβαλλομένων στη Σύμβαση κρατών, και το οποίο υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Ιουλίου 1984, προσχώρηση που κατέστη ενεργός στις 14 Νοεμβρίου 1997. Σύμφωνα με το άρθρο XIV, παράγραφος 6, της Συμβάσεως, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το εν λόγω πρωτόκολλο, η Ένωση υποκαθίσταται από της ανωτέρω ημερομηνίας στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των κρατών μελών που ήταν ήδη συμβαλλόμενα μέρη. Κατά συνέπεια, η Ένωση υποκατέστησε τα κράτη μέλη αυτά στο πλαίσιο της ICCAT.

- 12 Κατά την ετήσια σύνοδό της τον Νοέμβριο του 2006, η ICCAT εξέδωσε τη σύσταση 06-05 περί θεσπίσεως δεκαπενταετούς προγράμματος αποκαταστάσεως του τόννου (*Thunnus thynnus*) στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.

- 13 Για την ανασύσταση του αποθέματος, το πρόγραμμα αυτό προβλέπει σταδιακή μείωση του επιπέδου των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (στο εξής: ΤΑC) από το 2007 έως το 2010, περιορισμούς της αλιείας σε ορισμένες ζώνες και για ορισμένες περιόδους, νέο ελάχιστο μέγεθος για τον τόννο, μέτρα για την ερασιτεχνική αλιεία, μέτρα ελέγχου καθώς και την εφαρμογή του προγράμματος κοινών διεθνών επιθεωρήσεων της ICCAT για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του εν λόγω προγράμματος.

Η κανονιστική ρύθμιση της Ένωσης

- 14 Το Συμβούλιο εξέδωσε, σύμφωνα με το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, τον κανονισμό (ΕΚ) 1559/2007, της 17ης Δεκεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πολυετούς σχεδίου αποκατάστασης του τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο και για την τροποποίηση του κανονισμού 520/2007 (ΕΕ L 340, σ. 8).

15 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κανονισμού 1559/2007, σκοπός του κανονισμού αυτού είναι ο καθορισμός των γενικών κανόνων εφαρμογής πολυετούς σχεδίου αποκατάστασης του τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.

16 Η τρίτη και η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού έχουν ως εξής:

«(3) Προκειμένου να αποκατασταθούν τα αποθέματα, το σχέδιο αποκατάστασης της ICCAT προβλέπει σταδιακή μείωση του επιπέδου των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) από το 2007 έως το 2010, περιορισμούς της αλιείας σε ορισμένες περιοχές και για ορισμένες περιόδους [...]

[...]

(5) Απαιτείται συνεπώς η εφαρμογή του σχεδίου αποκατάστασης της ICCAT σε μόνιμη βάση, με τη θέσπιση κανονισμού για την εφαρμογή σχεδίου αποκατάστασης δυνάμει του άρθρου 5 του [βασικού] κανονισμού [...].»

17 Δυνάμει του άρθρου 3 του κανονισμού 1559/2007, η ICCAT καθόρισε τα εξής TAC για τα αποθέματα τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο: 28 500 τόνοι για το 2008, 27 500 τόνοι για το 2009 και 25 500 τόνοι για το 2010.

18 Το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού διευκρινίζει τα ακόλουθα:

«1. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει ότι η αλιευτική προσπάθεια των σκαφών του και των διατάξεων παγίδευσης είναι ανάλογη με τις δυνατότητες αλίευσης τόννου που έχουν χορηγηθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.

2. Κάθε κράτος μέλος καταρτίζει ετήσιο σχέδιο αλιείας των σκαφών και των διατάξεων παγίδευσης που αλιεύουν τόννο στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.
[...]

3. Το ετήσιο σχέδιο αλιείας προσδιορίζει:

α) μεταξύ άλλων, τα σκάφη άνω των 24 μέτρων που περιλαμβάνονται στον κατάλογο του άρθρου 12 και τη μεμονωμένη ποσόστωση που τους χορηγείται·

β) για τα σκάφη κάτω των 24 μέτρων και τις διατάξεις παγίδευσης, τουλάχιστον τις ποσοστώσεις που χορηγούνται στις οργανώσεις παραγωγών ή στις ομάδες σκαφών που αλιεύουν με παρόμοια εργαλεία.

[...]»

19 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι απαγορεύεται η αλιεία τόννου με σκάφη γρι-γρι στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο από την 1η Ιουλίου έως τις 31 Δεκεμβρίου.

- 20 Το άρθρο 12, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι «[τ]α κράτη μέλη αποστέλλουν ηλεκτρονικά στην Επιτροπή, έως τις 31 Ιανουαρίου 2008, κατάλογο όλων των αλιευτικών σκαφών που φέρουν τη σημαία τους και στα οποία έχει επιτραπεί να αλιεύουν τόννο στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο Θάλασσα μέσω εκδόσεως ειδικής άδειας αλιείας».
- 21 Το Συμβούλιο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 20 του βασικού κανονισμού, εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 41/2007, της 21ης Δεκεμβρίου 2006, περί καθορισμού, για το 2007, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ 2007, L 15, σ. 1), καθώς και τον κανονισμό (ΕΚ) 40/2008, της 16ης Ιανουαρίου 2008, περί καθορισμού, για το 2008, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων (ΕΕ L 19, σ. 1).
- 22 Με τους κανονισμούς αυτούς, το Συμβούλιο καθόρισε τα ΤΑC ανά αλίευμα και κατένειμε τις δυνατότητες αλιείας κατά ποσοστώσεις μεταξύ των κρατών μελών.
- 23 Από τα παραρτήματα ΙΔ των κανονισμών αυτών προκύπτει ότι, όσον αφορά τον τόννο στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο, το ΤΑC θεσπίστηκε στο πλαίσιο της ICCAT. Το ΤΑC γι' αυτή τη ζώνη και αυτό το είδος ιχθύος καθορίστηκε σε 29 500 τόνους για το 2007 και σε 28 500 τόνους για το 2008. Από την ποσότητα αυτή, 9 397,70 τόνοι για το 2007 και 16 210,75 τόνοι για το 2008 χορηγήθηκαν στην Κοινότητα και κατανεμήθηκαν σχεδόν ολοσχερώς μεταξύ της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Ελληνικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Ισπανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, ενώ στα λοιπά κράτη μέλη διατέθηκε, συνολικώς, ποσόστωση μόνον 30 τόνων για το 2007 και 60 τόνων για το 2008.

- 24 Η μεταξύ κρατών μελών κατανομή την οποία προέβλεπε ο κανονισμός 40/2008 τροποποιήθηκε μεταγενέστερα με τον κανονισμό (ΕΚ) 446/2008 της Επιτροπής, της 22ας Μαΐου 2008, για την προσαρμογή ορισμένων ποσοστώσεων τόννου για το 2008 σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική (ΕΕ L 134, σ. 11).

Ο κανονισμός

- 25 Η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 26 Η πρώτη, η δεύτερη, η τρίτη, η τέταρτη, η έκτη, η έβδομη, η όγδοη και η δέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού έχουν ως εξής:

«(1) Ο κανονισμός [...] 40/2008 [...] καθορίζει την ποσότητα τόννου που επιτρέπεται να αλιεύεται από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη το 2008 στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο.

(2) Ο κανονισμός [...] 446/2008 [...] τροποποιεί την ποσότητα τόννου που επιτρέπεται να αλιεύεται από κοινοτικά αλιευτικά σκάφη, το 2008, στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο.

(3) Βάσει του κανονισμού [...] 1559/2007 [...], τα κράτη μέλη οφείλουν να ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τη μεμονωμένη ποσόστωση που χορηγείται στα σκάφη τους άνω των 24 μέτρων.

- (4) Η κοινή αλιευτική πολιτική έχει διαμορφωθεί έτσι ώστε να εξασφαλίζει, βάσει της προληπτικής προσέγγισης, τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του τομέα της αλιείας μέσω της βιώσιμης εκμετάλλευσης των έμβιων υδάτινων πόρων.

[...]

- (6) Τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή καθώς και οι πληροφορίες που συνέλεξαν οι επιθεωρητές της κατά τη διάρκεια των αποστολών τους στα οικεία κράτη μέλη, δείχνουν ότι οι αλιευτικές δυνατότητες για τον τόννο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, οι οποίες έχουν χορηγηθεί για την αλιεία με σκάφη γρι-γρι που φέρουν τη σημαία της Ελλάδας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Κύπρου και της Μάλτας ή είναι νηολογημένα σε ένα από αυτά τα κράτη, θα θεωρούνται ότι έχουν εξαντληθεί στις 16 Ιουνίου 2008 και ότι οι αλιευτικές δυνατότητες για το ίδιο απόθεμα το οποίο έχει χορηγηθεί σε σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό, θα θεωρούνται ότι έχουν εξαντληθεί στις 23 Ιουνίου 2008.

- (7) Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου θεωρείται από την επιστημονική επιτροπή της [ICCAT] ως ο κύριος παράγοντας ο οποίος μπορεί να οδηγήσει στην κατάρρευση του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο. Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου συνεπάγεται τον κίνδυνο υπεραλίευσης. Επιπλέον, η ημερήσια αλιευτική ικανότητα ενός μεμονωμένου σκάφους γρι-γρι είναι τόσο υψηλή που το επιτρεπόμενο επίπεδο αλιείας επιτυγχάνεται ή υπερβαίνεται ταχύτατα. Στις περιπτώσεις αυτές, η υπεραλίευση από τον εν λόγω στόλο αποτελεί σοβαρή απειλή για τη διατήρηση του αποθέματος τόννου.

- (8) Η Επιτροπή παρακολούθησε στενά τη συμμόρφωση των κρατών μελών με όλες τις απαιτήσεις των συναφών κοινοτικών κανόνων κατά τη διάρκεια της αλιευτικής εξόρμησης για την αλιεία τόννου το 2008. Τόσο τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, όσο και τα στοιχεία που διαθέτουν οι επιθεωρητές της, δείχνουν ότι

τα οικεία κράτη μέλη δεν εξασφάλισαν πλήρη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις οι οποίες θεσπίζονται στον κανονισμό [...] 1559/2007.

[...]

(10) Για να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των παρόντων μέτρων με στόχο την πρόληψη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση του αποθέματος τόννου, καλούνται οι επιχειρήσεις της Κοινότητας να μη δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή και τη μεταφόρτωση τόννου που έχει αλιευθεί από σκάφη γρι-γρι στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο».

27 Τα άρθρα 1 έως 3 του κανονισμού αυτού ορίζουν τα εξής:

«Άρθρο 1

Απαγορεύεται η αλιεία τόννου με σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ελλάδας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Κύπρου και της Μάλτας ή είναι νηολογημένα σε ένα από τα κράτη αυτά, στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από τις 16 Ιουνίου 2008.

Απαγορεύεται επίσης η διατήρηση επί του σκάφους, η τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, η μεταφόρτωση, η μεταβίβαση ή εκφόρτωση αυτών των αποθεμάτων, τα οποία έχουν αλιευθεί από τα προαναφερόμενα σκάφη από την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 2

Απαγορεύεται η αλιεία τόννου με σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό, στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από τις 23 Ιουνίου 2008.

Απαγορεύεται επίσης η διατήρηση επί του σκάφους, η τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, η μεταφόρτωση, η μεταβίβαση ή εκφόρτωση αυτών των αποθεμάτων, τα οποία έχουν αλιευθεί από τα προαναφερόμενα σκάφη από την ημερομηνία αυτή.

Άρθρο 3

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, από τις 16 Ιουνίου 2008, οι επιχειρήσεις της Κοινότητας δεν δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, ή τη μεταφόρτωση σε κοινοτικά ύδατα ή λιμένες, τόννου ο οποίος έχει αλιευθεί στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από σκάφη γρι-γρι.

2. Επιτρέπεται η εκφόρτωση, η τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή και η μεταφόρτωση σε κοινοτικά ύδατα ή λιμένες, τόννου ο οποίος έχει αλιευθεί στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, από σκάφη γρι-γρι τα οποία φέρουν τη σημαία της Ισπανίας, ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό, έως τις 23 Ιουνίου 2008.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 28 Η AJD Tuna, εταιρία με έδρα τη Μάλτα, έχει ως κύρια δραστηριότητα την εκτροφή και την πάχυνση τόννου που αλιεύεται ζωντανός στη Μεσόγειο, με σκοπό τη μεταπώλησή του σε εμπόρους. Διαθέτει δύο ιχθυοτροφεία. Το πρώτο έχει μέγιστη δυνατότητα παχύνσεως 2500 τόννων τόννου, ενώ το δεύτερο 800 τόννων τόννου.
- 29 Κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού, ο *Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd* απαγόρευσε στην AJD Tuna να αγοράζει και να εισάγει τόννο στη Μάλτα για τις δραστηριότητές της.
- 30 Η AJD Tuna, θεωρώντας ότι βρισκόταν σε αδυναμία να προμηθευτεί τις ποσότητες τόννου στις οποίες θεωρούσε ότι είχε δικαίωμα, προσέφυγε ενώπιον του *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* και ζήτησε αποζημίωση για τη ζημία που ισχυριζόταν ότι υπέστη εξαιτίας της εν λόγω απαγορεύσεως, η οποία, κατ' αυτήν, ήταν καταχρηστική, παράνομη και παράλογη.
- 31 Κατά το αιτούν δικαστήριο, η AJD Tuna ισχυρίζεται ότι, για το 2008, της επιτράπηκε από την ICCTA να αγοράσει 3200 τόννους τόννου για τις δραστηριότητές της και, κατά συνέπεια, αγόρασε την ποσότητα αυτή από Γάλλους και Ιταλούς αλιείς πριν από την έναρξη της αλιευτικής περιόδου. Η απαγόρευση αγοράς ή εισαγωγής στη Μάλτα εφαρμόστηκε όχι μόνο στον τόννο που είχε αλιευθεί στα ύδατα της Ένωσης, αλλά και στον τόννο που είχε αλιευθεί εκτός των υδάτων αυτών. Ως εκ τούτου, η AJD Tuna βρέθηκε σε αδυναμία να αποκτήσει την ποσότητα τόννου που είχε δικαίωμα να διατηρεί στα ιχθυοτροφεία της.
- 32 Το αιτούν δικαστήριο έκρινε, συνεπώς, ότι η λύση της διαφοράς εξαρτάται από το κύρος του κανονισμού.

33 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Prim'Awla tal-Qorti Ċivili αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- «1) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι συνιστά παράβαση του άρθρου 253 της Συνθήκης, καθόσον δεν αιτιολογεί επαρκώς τη λήψη των επειγόντων μέτρων των άρθρων 1, 2 και 3 και δεν δίνει αρκετά σαφή εικόνα της συλλογιστικής που υπαγόρευσε τα μέτρα αυτά;

- 2) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του [βασικού] κανονισμού, καθόσον δεν θεμελιώνει επαρκώς στις αιτιολογικές σκέψεις του[, αφενός,] την ύπαρξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των εμβίων υδάτινων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα που προκαλείται από τις δραστηριότητες αλιείας και[, αφετέρου,] την ανάγκη άμεσης ενέργειας;

- 3) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος, καθόσον τα μέτρα που θεσπίζει προσβάλλουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που στηρίζουν οι κοινοτικοί επιχειρηματίες, όπως η προσφεύγουσα, στο άρθρο 1 του κανονισμού 446/2008 [...] και στο άρθρο 2 του [βασικού] κανονισμού;

- 4) Είναι το άρθρο 3 του κανονισμού [...] ανίσχυρο διότι παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον συνεπάγεται ότι[, πρώτον,] καμία κοινοτική επιχείρηση δεν μπορεί να εκφορτώσει ή να θέσει σε κλωβούς τόννο για εκτροφή ή πάχυνση ακόμη και αν ο τόννος έχει αλιευθεί παλαιότερα και σύμφωνα με τον [ίδιο] κανονισμό [...] και[, δεύτερον,] κανένας κοινοτικός επιχειρηματίας δεν μπορεί να ασκήσει τις δραστηριότητες αυτές με τόννο αλιευθέντα από αλιείς τα πλοία των οποίων δεν φέρουν τη σημαία ενός των κρατών μελών που απαριθμούνται στο

άρθρο 1 του κανονισμού [...], ακόμη και αν ο τόννος έχει αλιευθεί στο πλαίσιο των ποσοστώσεων που καθορίζει η [ICCTA];

- 5) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας καθόσον η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το μέτρο που πρόκειται να λάβει θα συνέβαλλε στην αποκατάσταση των αποθεμάτων τόννου;

- 6) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι τα ληφθέντα μέτρα είναι παράλογα και εισάγουν διακρίσεις λόγω ιθαγένειας κατά την έννοια του άρθρου 12 ΕΚ, καθόσον κάνουν διάκριση μεταξύ σκαφών γρι-γρι που φέρουν ισπανική σημαία και σκαφών υπό ελληνική, ιταλική, γαλλική, κυπριακή ή μαλτέζικη σημαία καθώς και μεταξύ αυτών των έξι κρατών μελών και των λοιπών κρατών μελών;

- 7) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι δεν τηρήθηκαν οι αρχές της δικαιοσύνης που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον οι ενδιαφερόμενοι και τα κράτη μέλη δεν είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν γραπτές παρατηρήσεις πριν από τη λήψη της σχετικής αποφάσεως;

- 8) Είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι δεν τηρήθηκε η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως (*audi alteram partem*), γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, καθόσον οι ενδιαφερόμενοι και τα κράτη μέλη δεν είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν γραπτές παρατηρήσεις πριν από τη λήψη της σχετικής αποφάσεως;

- 9) Είναι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του [βασικού] κανονισμού [...] ανίσχυρο διότι παραβιάστηκε η αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως (*audi alteram partem*), γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου, και/ή οι αρχές της δικαιοσύνης που κατοχυρώνει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, κατά συνέπεια, είναι ο κανονισμός [...] ανίσχυρος διότι στηρίχθηκε στον [βασικό] κανονισμό;
- 10) Στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι ο κανονισμός [...] είναι έγκυρος, έχει την έννοια ότι τα μέτρα του άρθρου 3 απαγορεύουν επίσης στις επιχειρήσεις της Κοινότητας να δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή ή τη μεταφόρτωση, σε κοινοτικά ύδατα ή σε κοινοτικούς λιμένες, τόννου ο οποίος έχει αλιευθεί στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο από σκάφη γρι-γρι φέροντα σημάια τρίτης χώρας;»

Επί του αιτήματος περί διεξαγωγής αποδείξεων και/ή περί επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

- ³⁴ Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία στις 19 Οκτωβρίου 2010, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να διατάξει τη διεξαγωγή αποδείξεων και/ή την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας κατ' εφαρμογήν των άρθρων 60 και 61 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- ³⁵ Με δικόγραφο που περιήλθε στη Γραμματεία στις 27 Οκτωβρίου 2010, το Συμβούλιο ανέφερε ότι υποστηρίζει το αίτημα της Επιτροπής.
- ³⁶ Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το Δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν προτάσεως του γενικού εισαγγελέα, ή ακόμα κατόπιν αιτήσεως των διαδίκων,

να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 61 του Κανονισμού Διαδικασίας, εφόσον κρίνει ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή ότι η υπόθεση πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος επί του οποίου δεν διεξήχθη συζήτηση μεταξύ των διαδίκων (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 26ης Ιουνίου 2008, C-284/06, *Burda*, Συλλογή 2008, σ. I-4571, σκέψη 37, καθώς και της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, C-42/07, *Liga Portuguesa de Futebol Profissional και Bwin International*, Συλλογή 2009, σ. I-7633, σκέψη 31).

- 37 Προς στήριξη του αιτήματός της, η Επιτροπή εκθέτει ορισμένες αιτιάσεις όσον αφορά τη διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας οι οποίες, κατά τη γνώμη της, δικαιολογούν τη διεξαγωγή αποδείξεων και/ή την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας ώστε να διευκρινιστούν τα πραγματικά δεδομένα επί των οποίων στηρίχθηκε ο κανονισμός.
- 38 Καταρχάς, ενώ η γλώσσα διαδικασίας ήταν η μαλτέζικη, ο εκπρόσωπος της AJD Tuna εκφράστηκε στα ιταλικά, πράγμα που επιτράπηκε από το Δικαστήριο χωρίς να ενημερωθούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή.
- 39 Επ' αυτού, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, στοιχείο γ', δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας διευκρινίζει ότι, κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως διαδίκου της κύριας δίκης και μετά από ακρόαση του αντιδίκου της κύριας δίκης και του γενικού εισαγγελέα, μπορεί να επιτραπεί η χρήση, στην προφορική διαδικασία, μιας άλλης από τις γλώσσες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου.
- 40 Με επιστολή που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Φεβρουαρίου 2010, η AJD Tuna ζήτησε να της επιτραπεί να αγορεύσει είτε στα αγγλικά είτε στα ιταλικά. Με απόφαση της 14ης Απριλίου 2010, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Δικαστηρίου, αφού άκουσε τους λοιπούς διαδίκους της κύριας δίκης, παρέσχε στην AJD Tuna την άδεια να αγορεύσει στα ιταλικά. Δεδομένου ότι δεν ήταν διάδικοι της κύριας δίκης, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν ενημερώθηκαν σχετικά με την άδεια αυτή.

- 41 Η Επιτροπή αναφέρει επίσης ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ένας από τους εκπροσώπους της, ο E. Depasquale, εμποδίστηκε να απαντήσει στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου στα αγγλικά, ενώ η Επιτροπή είχε λάβει την άδεια να απαντήσουν οι εκπρόσωποί της σε αυτή τη γλώσσα στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου.
- 42 Με επιστολή υπογεγραμμένη από την K. Banks και τους E. Depasquale και D. Nardi, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Απριλίου 2010, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να επιτραπεί στην K. Banks και στον D. Nardi να απαντήσουν στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου στα αγγλικά. Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος έκανε δεκτό το αίτημα αυτό στις 26 Απριλίου 2010.
- 43 Εφόσον το αίτημα της Επιτροπής είχε υποβληθεί μόνον για την K. Banks και τον D. Nardi, η άδεια απαντήσεως των ερωτήσεων του Δικαστηρίου στα αγγλικά δεν μπορούσε να αφορά τον E. Depasquale, έστω και αν η άδεια ήταν διατυπωμένη με γενικούς όρους.
- 44 Επιπλέον, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, εφόσον η μαλτέζικη ήταν η μητρική γλώσσα του E. Depasquale, ο τελευταίος δεν αντιμετώπισε δυσκολίες να απαντήσει στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου στη γλώσσα αυτή.
- 45 Όσον αφορά τις επικρίσεις σχετικά με το περιεχόμενο των προτάσεων της γενικής εισαγγελείας, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 252, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αποστολή του γενικού εισαγγελέα είναι να διατυπώνει δημοσίως, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία, αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων στις οποίες, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαιτείται η έκφραση της γνώμης του. Κατά την εκπλήρωση της αποστολής αυτής, έχει τη δυνατότητα, κατά περίπτωση, να αναλύει την αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως εντάσσοντάς τη σε πλαίσιο ευρύτερο εκείνου το οποίο σαφώς προσδιόρισαν το αιτούν δικαστήριο ή οι διάδικοι της κύριας δίκης. Το Δικαστήριο δεν δεσμεύεται ούτε από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα ούτε από την αιτιολογία βάσει της οποίας αυτός καταλήγει στις εν λόγω προτάσεις (βλ. απόφαση της

11ης Νοεμβρίου 2010, C-229/09, Hogan Lovells International, Συλλογή 2010, σ. I-11335, σκέψη 26).

- 46 Το Δικαστήριο εκτιμά ότι διαθέτει όλα εκείνα τα στοιχεία που του είναι αναγκαία για να δώσει απάντηση στα ερωτήματα που υπέβαλε το αιτούν δικαστήριο.
- 47 Κατά συνέπεια, η αίτηση περί διεξαγωγής αποδείξεων και επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας πρέπει να απορριφθεί.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του έβδομου, του όγδοου και του ένατου ερωτήματος

- 48 Με τα ερωτήματα αυτά, τα οποία πρέπει να εξεταστούν μαζί και πριν από τα υπόλοιπα ερωτήματα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ως προς το κύρος του κανονισμού καθώς και ως προς το κύρος του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού βάσει του οποίου εκδόθηκε ο κανονισμός. Πιο συγκεκριμένα, το δικαστήριο αυτό ερωτά, κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο μήπως το άρθρο 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού είναι αντίσχυρο για τον λόγο ότι δεν προβλέπει ότι τα κράτη μέλη και οι ενδιαφερόμενοι έχουν τη δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις στην Επιτροπή όταν αυτή σχεδιάζει, αυτεπαγγέλτως, να θεσπίσει επείγοντα μέτρα προβλεπόμενα από την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου 7, πράγμα που συνιστά παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και των αρχών που καθιερώνει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).

- 49 Το άρθρο 41 του Χάρτη, την παράβαση του οποίου επικαλείται η *AJD Tuna*, καθιερώνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα κάθε προσώπου σε προηγούμενη ακρόαση προτού ληφθεί ατομικό μέτρο σε βάρος του. Συνεπώς, η διάταξη αυτή δεν αφορά τις διαδικασίες θεσπίσεως πράξεων γενικής ισχύος.
- 50 Από τον ορισμό που περιέχεται στο άρθρο 288 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι οι κανονισμοί αποτελούν πράξεις γενικής ισχύος, είναι δεσμευτικοί ως προς όλα τα μέρη τους και ισχύουν άμεσα σε όλα τα κράτη μέλη.
- 51 Το κριτήριο που διακρίνει έναν κανονισμό από μια απόφαση πρέπει να αναζητείται στη γενική ή μη γενική ισχύ της επίμαχης πράξεως (βλ., μεταξύ άλλων, διάταξη της 12ης Ιουλίου 1993, C-168/93, *Γιβραλτάρ και Gibraltar Development κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1993, σ. I-4009, σκέψη 11). Μια πράξη έχει γενική ισχύ αν εφαρμόζεται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και αν παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, *Alusuisse Italia κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*, Συλλογή 1982, σ. 3463, σκέψη 9).
- 52 Το άρθρο 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να θεσπίζει μέτρα προκειμένου να θέτει τέρμα σε σοβαρές απειλές για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα όταν οι απειλές αυτές οφείλονται σε αλιευτικές δραστηριότητες. Τα θεσπιζόμενα μέτρα επηρεάζουν, συνεπώς, τους επιχειρηματίες στον τομέα της αλιείας σε μια συγκεκριμένη ζώνη και για δεδομένο έμβιο είδος. Επομένως, τα επείγοντα μέτρα δεν θεσπίζονται με γνώμονα τα συμφέροντα των επιχειρηματιών, αλλά με μοναδικό σκοπό τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων και του θαλάσσιου οικοσυστήματος. Οι κανονισμοί που εκδίδονται βάσει του εν λόγω άρθρου 7, παράγραφος 1, εφαρμόζονται σε αντικειμενικώς προσδιοριζόμενες καταστάσεις και παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών

προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως.

- 53 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δεν είναι ανίσχυρο για τον λόγο ότι δεν προβλέπει ότι θα πρέπει, κατά τη διαδικασία θεσπίσεως των επειγόντων μέτρων που προβλέπονται από την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, να ζητούνται οι γνώμες των επιχειρηματιών που ενδέχεται να θιγούν από τα μέτρα αυτά.
- 54 Εξάλλου, το άρθρο 47 του Χάρτη, καθόσον προβλέπει ότι κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, συνιστά έκφραση της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας, η οποία αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου απορρέουσα από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών (βλ. αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2007, C-432/05, Unibet, Συλλογή 2007, σ. I-2271, σκέψη 37, καθώς και της 3ης Σεπτεμβρίου 2008, C-402/05 P και C-415/05 P, Kadi και Al Barakaat International Foundation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-6351, σκέψη 335).
- 55 Στο μέτρο που το αιτούν δικαστήριο ερωτά το Δικαστήριο όχι επί της τυχόν προσβολής του δικαιώματος σε πραγματική προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου, αλλά ως προς την απουσία δυνατοτήτων για τους ενδιαφερομένους και τα κράτη μέλη να καταθέσουν τις γραπτές παρατηρήσεις τους πριν η Επιτροπή λάβει επείγοντα μέτρα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, το άρθρο 47 του Χάρτη δεν έχει εφαρμογή εν προκειμένω.
- 56 Συνεπώς στο έβδομο, στο όγδοο και στο ένατο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού καθώς και το κύρος του άρθρου 7, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού από πλευράς της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.

Επί του πρώτου και του δεύτερου ερωτήματος

- 57 Με τα ερωτήματα αυτά, τα οποία πρέπει να εξεταστούν μαζί, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο αν ο κανονισμός ανταποκρίνεται στην υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και, ιδίως, αν η αιτιολογία αυτή καθορίζει επαρκώς τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να ενεργήσει βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 58 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η επιβαλλόμενη από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της οικείας πράξεως και να επιτρέπει να διαφανεί κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, κατά τρόπο που να καθιστά δυνατό στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του. Δεν απαιτείται να διασαφηνίζει η αιτιολογία όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της, αλλά και του όλου πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-5/01, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-11991, σκέψη 68· της 15ης Ιουλίου 2004, C-501/00, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-6717, σκέψη 73, και της 5ης Μαρτίου 2009, C-479/07, Γαλλία κατά Συμβουλίου, σκέψη 49).
- 59 Από πάγια, επίσης, νομολογία προκύπτει ότι η έκταση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της οικείας πράξεως και ότι, προκειμένου για πράξεις γενικής ισχύος, η αιτιολογία μπορεί να περιορίζεται, αφενός, στην περιγραφή της όλης καταστάσεως που οδήγησε στην έκδοση της πράξεως και, αφετέρου, στην παράθεση των γενικών στόχων που η πράξη αυτή επιδιώκει. Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει, μεταξύ άλλων, ότι, αν από την προσβαλλόμενη πράξη προκύπτουν τα ουσιώδη στοιχεία του επιδιωκόμενου από το κοινοτικό όργανο σκοπού, θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί ειδική αιτιολογία για καθεμία από τις επιμέρους τεχνικές επιλογές (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 7ης Νοεμβρίου 2000, C-168/98, Λουξεμβούργο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-9131, σκέψη 62· της 9ης Σεπτεμβρίου 2003, C-361/01 P, Kik κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2003, σ.

I-8283, σκέψη 102, καθώς και της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, C-304/01, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-7655, σκέψη 51).

- 60 Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι η κατά το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-113/00, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7601, σκέψη 47, και προμνησθείσα απόφαση Γαλλία κατά Συμβουλίου, σκέψη 50).
- 61 Κατ' εφαρμογήν των προμνησθεισών αρχών, πρέπει να ερευνηθεί κατά πόσον ο κανονισμός πληροί τις προϋποθέσεις αιτιολογήσεως τις οποίες προβλέπει το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 62 Ο κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, η Επιτροπή μπορεί, μεταξύ άλλων αυτεπαγγέλτως, να λάβει επείγοντα μέτρα υπό τρεις προϋποθέσεις. Πρέπει, καταρχάς, να υπάρχει σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα. Περαιτέρω, η απειλή αυτή πρέπει να οφείλεται σε αλιευτικές δραστηριότητες. Τέλος, πρέπει να απαιτείται άμεση παρέμβαση για να τεθεί τέρμα στην εν λόγω απειλή.
- 63 Όσον αφορά τη δικαιολόγηση της υπάρξεως σοβαρής απειλής για τη διατήρηση των αποθεμάτων τόννου, η πρώτη, η δεύτερη και η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού υπενθυμίζουν τη σημασία των ΤΑC που καθορίζονται για τον τόννο στο πλαίσιο πολυετούς σχεδίου αποκαταστάσεως του αποθέματος αυτού του είδους ιχθύος. Εξάλλου, από την έκτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού προκύπτει ότι οι πληροφορίες που έχουν συλλεγεί από τους επιθεωρητές της Επιτροπής καταδεικνύουν ότι οι αλιευτικές δυνατότητες που είχαν χορηγηθεί για την αλιεία με σκάφη γρι-γρι κινδύνευαν να εξαντληθούν πριν από το κανονικό πέρας της αλιευτικής περιόδου. Συνεπώς, η Επιτροπή τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως του κανονισμού όσον

αφορά την ύπαρξη σοβαρής απειλής για τη διατήρηση του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.

- 64 Όσον αφορά τη δικαιολόγηση του ότι η απειλή για τη διατήρηση του αποθέματος αυτού οφειλόταν στις δραστηριότητες αλιείας με σκάφη γρι-γρι καθώς και στη συνακόλουθη εκφόρτωση των ιχθύων αυτών στις κοινοτικές επιχειρήσεις, αφενός, από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού προκύπτει ότι η επιστημονική επιτροπή της ICCAT θεωρεί ότι η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα των σκαφών αυτών αποτελεί τον κύριο παράγοντα που μπορεί να οδηγήσει σε κατάρρευση του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.
- 65 Αφετέρου, από την όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού προκύπτει ότι οι πληροφορίες που διαθέτει η Επιτροπή καταδεικνύουν ότι τα κράτη μέλη δεν τήρησαν στο ακέραιο τις υποχρεώσεις που προβλέπει ο κανονισμός 1559/2007, σκοπός των οποίων είναι να επιτευχθεί η ανασύσταση του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.
- 66 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η τήρηση των υποχρεώσεων που υπέχουν τα κράτη μέλη από τους κανόνες της Ένωσης επιβάλλεται επιτακτικώς χάριν της προστασίας των αλιευτικών πεδίων, της διατήρησης των θαλάσσιων βιολογικών πόρων και της εκμεταλλεύσεώς τους στο διηνεκές και υπό πρόσφορες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες (βλ., σχετικά με τη μη τήρηση του καθεστώτος ποσοστώσεων για τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1996, απόφαση της 25ης Απριλίου 2002, C-418/00 και C-419/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2002, σ. I-3969, σκέψη 57).
- 67 Βάσει των σκέψεων αυτών, προκύπτει ότι η αιτιολογία του κανονισμού καταδεικνύει επαρκώς ότι μια σοβαρή απειλή για τη διατήρηση του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο οφειλόταν στην αλιευτική δραστηριότητα των σκαφών γρι-γρι καθώς και στη συνακόλουθη εκφόρτωση των ιχθύων αυτών στις κοινοτικές επιχειρήσεις.

- 68 Τέλος, όσον αφορά την επείγουσα ανάγκη λήψεως μέτρων, η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού υπενθυμίζει ότι η κοινή αλιευτική πολιτική αποσκοπεί στην εξασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του τομέα της αλιείας μέσω της βιώσιμης εκμεταλλεύσεως των έμβιων υδάτινων πόρων, στηρίζεται δε στην τήρηση της αρχής της προλήψεως. Αυτή η υπόμνηση του σκοπού που επιδιώκει η Ένωση και η διαπίστωση επικείμενης υπερβάσεως των ποσοστώσεων αλιείας που είχαν χορηγηθεί στα σκάφη γρι-γρι, εν πάση περιπτώσει πριν από το κανονικό τέλος της αλιευτικής περιόδου, συνιστούν επαρκή αιτιολόγηση της ανάγκης επείγουσας ενέργειας στην οποία η Επιτροπή όφειλε να προβεί σύμφωνα με την αρχή της προλήψεως.
- 69 Συνεπώς, στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού από πλευράς της υποχρεώσεως αιτιολόγησεως που απορρέει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 70 Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο αν ο κανονισμός είναι ανίσχυρος καθόσον τα μέτρα που προβλέπει θίγουν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη την οποία οι κοινοτικοί επιχειρηματίες είχαν στηρίξει στον καθορισμό των ποσοστώσεων αλιείας τόννου, μεταξύ άλλων, από τον κανονισμό 446/2008.
- 71 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το δικαίωμα σχετικά με την αξίωση προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης αναγνωρίζεται σε κάθε ιδιώτη ο οποίος βρίσκεται σε κατάσταση από την οποία προκύπτει ότι η κοινοτική διοίκηση τού έχει δημιουργήσει βάσιμες προσδοκίες (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 11ης Μαρτίου 1987, 265/85, Van den Bergh en Jurgens και Van Dijk Food Products (Lopik) κατά ΕΟΚ, Συλλογή 1987, σ. 1155, σκέψη 44, καθώς και της 15ης Ιουλίου 2004, C-37/02 και C-38/02, Di Lenardo και Dilexport, Συλλογή 2004, σ. I-6911, σκέψη 70).

- 72 Αποτελούν διαβεβαιώσεις ικανές να δημιουργήσουν τέτοιες προσδοκίες οι ακριβείς, ανεπιφύλακτες και συγκλίνουσες πληροφορίες που προέρχονται από έγκριτες και αξιόπιστες πηγές, όποια και αν είναι η μορφή υπό την οποία γνωστοποιούνται (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου C-537/08 P, Kahla Thüringen Porzellan κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-12917, σκέψη 63). Αντιθέτως, ουδείς μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής αυτής, αν η διοίκηση δεν του έχει δώσει συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις (βλ. αποφάσεις της 22ας Ιουνίου 2006, 2010, C-182/03 και C-217/03, Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. I-5479, σκέψη 147, καθώς και της 25ης Οκτωβρίου 2007, C-167/06 P, Κομνηνού κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 63).
- 73 Ομοίως, όταν ένας προνοητικός και ενημερωμένος επιχειρηματίας είναι σε θέση να προβλέψει τη θέσπιση κοινοτικού μέτρου ικανού να βλάψει τα συμφέροντά του, δεν μπορεί να επικαλεστεί την αρχή αυτή μετά τη λήψη του εν λόγω μέτρου (βλ. προμνησθείσες αποφάσεις Van de Bergh en Jurgens και Van Dijk Food Products (Lopik) κατά ΕΟΚ, σκέψη 44, καθώς και Βέλγιο και Forum 187 κατά Επιτροπής, σκέψη 147).
- 74 Όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, οι κοινοτικοί επιχειρηματίες δεν έλαβαν καμία διαβεβαίωση εκ μέρους της Επιτροπής ότι θα τους παραδιδόταν η συνολική ποσότητα τόννου για την οποία είχαν συνάψει συμβάσεις με τους αλιείς.
- 75 Εξάλλου, η δυνατότητα λήψεως μέτρων εχόντων ως αποτέλεσμα τον τερματισμό των αλιευτικών περιόδων πριν από την κανονική ημερομηνία προβλέπεται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 26, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Οι κοινοτικοί επιχειρηματίες, των οποίων η δραστηριότητα συνίσταται στην αγορά τόννου για εκτροφή και πάχυνση, δεν μπορούν να επικαλεστούν δικαίωμα στην προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον είναι σε θέση να προβλέψουν ότι ενδέχεται να ληφθούν τέτοια μέτρα.

- 76 Συνεπώς, στο τρίτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι από την εξέταση του ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού από πλευράς της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επί του τέταρτου και του πέμπτου ερωτήματος

- 77 Με τα ερωτήματα αυτά, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο αν ο κανονισμός αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, καθόσον προβλέπει, από μια ορισμένη ημερομηνία και μετά, την απαγόρευση για τις κοινοτικές επιχειρήσεις να δέχονται την εκφόρτωση τόννου ή την τοποθέτησή του σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή έστω και αν ο τόννος αυτός έχει αλιευθεί πριν από την ημερομηνία αυτή ή από σκάφη φέροντα σημαία τρίτου κράτους. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επίσης ως προς το κατά πόσον τα μέτρα που λήφθηκαν με τον κανονισμό μπορούν να επιτύχουν τον σκοπό της ανασυστάσεως του αποθέματος τόννου.
- 78 Σχετικά με την ημερομηνία αλιείας του τόννου τον οποίο αφορά η απαγόρευση εκφορτώσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού προκύπτει ότι η απαγόρευση στις κοινοτικές επιχειρήσεις να δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, καθώς και τη μεταφόρτωση εντός κοινοτικών υδάτων ή λιμένων, τόννου ο οποίος έχει αλιευθεί από σκάφη γρι-γρι στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο επιβλήθηκε προκειμένου να ενισχυθεί η αποτελεσματικότητα των μέτρων απαγορεύσεως της αλιείας και, συνεπώς, συνιστά παρεπόμενο μέτρο. Κατά συνέπεια, το άρθρο 3 του κανονισμού πρέπει να νοηθεί, υπό το φως των άρθρων 1 και 2 του ίδιου κανονισμού, υπό την έννοια ότι η απαγόρευση προς τους επιχειρηματίες δεν αφορά τον τόννο που έχει αλιευθεί πριν από τις 16 Ιουνίου 2008 ή τις 23 Ιουνίου 2008, αναλόγως της σημαίας του σκάφους γρι-γρι, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας εκφορτώσεώς του.

- 79 Κατά τα λοιπά, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της αναλογικότητας, η οποία περιλαμβάνεται μεταξύ των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης, επιτάσσει να είναι τα προβλεπόμενα από διάταξη του δικαίου της Ένωσης μέσα πρόσφορα για την υλοποίηση του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην υπερβαίνουν το αναγκαίο για την επίτευξή του μέτρο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις της 14ης Δεκεμβρίου 2004, C-210/03, *Swedish Match*, Συλλογή 2004, σ. I-11893, σκέψη 47, καθώς και της 7ης Ιουλίου 2009, C-558/07, *S.P.C.M.* κ.λπ., Συλλογή 2009, σ. I-5783, σκέψη 41).
- 80 Κατά πάγια νομολογία, ο νομοθέτης της Ένωσης διαθέτει στον τομέα της γεωργίας, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας, ευρεία διακριτική ευχέρεια η οποία αντιστοιχεί στις πολιτικές ευθύνες που του αναθέτουν τα άρθρα 40 ΣΛΕΕ έως 43 ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, ο έλεγχος του δικαστή πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν το σχετικό μέτρο φέρει το στίγμα προδήλης πλάνης ή το στίγμα καταχρήσεως εξουσίας ή αν η αρχή που το έλαβε υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 12ης Ιουλίου 2001, C-189/01, *Jippes* κ.λπ., Συλλογή 2001, σ. I-5689, σκέψη 80· προμνησθείσα απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2004, *Ισπανία κατά Επιτροπής*, σκέψη 23, καθώς και απόφαση της 23ης Μαρτίου 2006, C-535/03, *Unitymark και North Sea Fishermen's Organisation*, Συλλογή 2006, σ. I-2689, σκέψη 55).
- 81 Όσον αφορά τον δικαστικό έλεγχο των προϋποθέσεων εφαρμογής της αρχής αυτής, δεδομένης της ευρείας διακριτικής ευχέρειας την οποία διαθέτει ο νομοθέτης της Ένωσης στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας, η νομιμότητα μέτρου που έχει θεσπιστεί στον τομέα αυτόν μπορεί να επηρεαστεί μόνον αν το μέτρο αυτό είναι προδήλως ακατάλληλο σε σχέση με τον στόχο τον οποίο επιδιώκει το αρμόδιο όργανο (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα απόφαση *Unitymark και North Sea Fishermen's Organisation*, σκέψη 57 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 82 Εναπόκειται, συνεπώς, στο Δικαστήριο να εξακριβώσει μήπως η απαγόρευση στις κοινοτικές επιχειρήσεις να δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, καθώς και τη μεταφόρτωση εντός κοινοτικών υδάτων ή

λιμένων, τόννου που έχει αλιευθεί από τις 16 ή τις 23 Ιουνίου 2008 και μετά από σκάφη γρι-γρι στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο ήταν προδήλως ακατάλληλη.

- 83 Το Συμβούλιο, εκδίδοντας τον κανονισμό 1559/2007, απέβλεπε στην εφαρμογή του σχεδίου αποκαταστάσεως του τόννου το οποίο είχε συστήσει η ICCAT. Η αποκατάσταση αυτή πρέπει να επιτευχθεί, όπως υπενθυμίζεται στην τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, με σταδιακή μείωση των ΤΑC. Τα ΤΑC, η ποσότητα των οποίων υπενθυμίζεται στο άρθρο 3 του κανονισμού αυτού, κατανέμονται μεταξύ της Ένωσης και των λοιπών συμβαλλομένων μερών της ICCAT. Συνεπώς, η τήρηση των ποσοστώσεων που χορηγούνται στα κράτη μέλη είναι αναγκαία για την επίτευξη του στόχου της ανασυστάσεως του αποθέματος τόννου. Ως εκ τούτου, τα μέτρα απαγορεύσεως της αλιείας τα οποία έλαβε η Επιτροπή με τον κανονισμό με το αιτιολογικό ότι επέκειτο η εξάντληση των ποσοστώσεων δεν είναι προδήλως ακατάλληλα.
- 84 Ομοίως, η απαγόρευση στις κοινοτικές επιχειρήσεις να δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, καθώς και τη μεταφόρτωση εντός των κοινοτικών υδάτων ή λιμένων, τόννου που έχει αλιευθεί μετά τις 16 ή τις 23 Ιουνίου 2008, ανεξαρτήτως της σημαίας των σκαφών γρι-γρι που τα αλίευσαν, δεν είναι προδήλως ακατάλληλη στο μέτρο που επιτρέπει επίσης την επίτευξη του στόχου της τηρήσεως των ΤΑC, η μείωση των οποίων θα καταστήσει μακροπροθέσμως δυνατή την ανασύσταση του αποθέματος τόννου.
- 85 Συνεπώς, στο τέταρτο και το πέμπτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού από πλευράς της αρχής της αναλογικότητας.

Επί του έκτου ερωτήματος

- ⁸⁶ Με το ερώτημα αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, το Δικαστήριο αν ο κανονισμός είναι ανίσχυρος για τον λόγο ότι διακρίνει, αφενός, μεταξύ των σκαφών γρι-γρι που φέρουν ισπανική σημαία ή είναι νηολογημένα στο κράτος μέλος αυτό (στο εξής: ισπανικά σκάφη γρι-γρι) και των σκαφών που φέρουν μαλτέζικη, ελληνική, γαλλική, ιταλική καθώς και κυπριακή σημαία ή είναι νηολογημένα στα κράτη μέλη αυτά (στο εξής: άλλα σκάφη γρι-γρι) και, αφετέρου, μεταξύ των έξι αυτών κρατών μελών και των λοιπών κρατών μελών και καθιερώνει, κατά συνέπεια, δυσμενή διάκριση λόγω ιθαγενείας αντιβαίνουσα στο άρθρο 12 ΕΚ.
- ⁸⁷ Πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο κανονισμός αφορούσε μόνον τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόννο και όχι την αλιεία τόννου με άλλες αλιευτικές μεθόδους, ιδίως με παραδοσιακά μέσα.
- ⁸⁸ Η τήρηση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο παρόμοιες καταστάσεις ούτε καθ' όμοιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός εάν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 17ης Οκτωβρίου 1995, C-44/94, Fishermen's Organisations κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-3115, σκέψη 46 της 30ής Μαρτίου 2006, C-87/03 και C-100/03, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2006, σ. I-2915, σκέψη 48, καθώς και της 8ης Νοεμβρίου 2007, C-141/05, Ισπανία κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-485, σκέψη 40).
- ⁸⁹ Πρέπει ευθύς εξαρχής να παρατηρηθεί ότι τα κράτη μέλη τα οποία δεν αφορούσε ο κανονισμός βρισκόνταν σε διαφορετική κατάσταση από εκείνη των άλλων κρατών μελών. Πράγματι, για το 2008, σε κανένα σκάφος γρι-γρι υπό σημαία ενός από τα κράτη μέλη που δεν αφορούσε ο κανονισμός δεν είχε δοθεί άδεια, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12, παράγραφος 1, του κανονισμού 1559/2007, να αλιεύσει τόννο στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.

- 90 Ως προς τα κράτη μέλη τα οποία αφορούσε ο κανονισμός, η Επιτροπή επέτρεψε στα ισπανικά σκάφη γρι-γρι να αλιεύουν τόννο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45° Δ, και στη Μεσόγειο, να τον διατηρούν επί τους σκάφους, να τον τοποθετούν σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, να τον μεταφορτώνουν, να τον μεταβιβάζουν καθώς και να τον εκφορτώνουν έως τις 23 Ιουνίου 2008, ενώ οι δραστηριότητες αυτές απαγορεύθηκαν για τα λοιπά σκάφη γρι-γρι από τις 16 Ιουνίου 2008.
- 91 Με τον ίδιο κανονισμό, η Επιτροπή επέτρεψε στους κοινοτικούς επιχειρηματίες να δέχονται την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή καθώς και τη μεταφόρτωση τόννου που είχε αλιευθεί στη ζώνη αυτή έως τις 23 Ιουνίου 2008 από τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι, ενώ οι δραστηριότητες αυτές απαγορεύθηκαν από τις 16 Ιουνίου 2008 όσον αφορά τον τόννο που είχε αλιευθεί από τα άλλα σκάφη γρι-γρι.
- 92 Συνεπώς, ο κανονισμός αντιμετώπισε διαφορετικά τις δύο αυτές κατηγορίες σκαφών αναλόγως της σημαίας τους ή του κράτους στο οποίο ήταν νηολογημένα, καθώς και τους κοινοτικούς επιχειρηματίες αναλόγως του αν είχαν ή όχι συναλλαγή με τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι. Πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον υπήρχαν αντικειμενικοί λόγοι δικαιολογούντες αυτή τη διαφορά μεταχειρίσεως.
- 93 Πρέπει να υπομνησθεί ότι τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν διάφορες καταστάσεις και τον παρόμοιο χαρακτήρα τους πρέπει, ειδικότερα, να προσδιορίζονται και να εκτιμώνται υπό το φως του αντικειμένου και του σκοπού της πράξης της Ένωσης που προβλέπει την επίμαχη διάκριση (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2008, C-127/07, Arcelor Atlantique et Lorraine κ.λπ., Συλλογή 2008, σ. I-9895, σκέψη 26, καθώς και της 18ης Νοεμβρίου 2010, C-356/09, Kleist, Συλλογή 2010, σ. I-11939, σκέψη 34).

- ⁹⁴ Ο κανονισμός εκδόθηκε βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 62 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή μπορεί, μεταξύ άλλων αυτεπαγγέλτως, να λαμβάνει επείγοντα μέτρα υπό τρεις προϋποθέσεις. Πρέπει, καταρχάς, να υπάρχει σοβαρή απειλή για τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων ή για το θαλάσσιο οικοσύστημα. Περαιτέρω, η απειλή αυτή πρέπει να οφείλεται σε αλιευτικές δραστηριότητες. Τέλος, η άμεση επέμβαση πρέπει να είναι αναγκαία για τον τερματισμό της εν λόγω απειλής. Ως προς το τελευταίο αυτό σημείο, διευκρινίζεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού ότι τα επείγοντα αυτά μέτρα έχουν άμεση ισχύ.
- ⁹⁵ Κατά συνέπεια, προκύπτει ότι η Επιτροπή, όταν ενεργεί βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, εφαρμόζει, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, «την προληπτική προσέγγιση λαμβάνοντας μέτρα που έχουν ως στόχο την προστασία και τη διατήρηση των έμβιων υδρόβιων πόρων», πράγμα που αποτελεί, κατά τη διάταξη αυτή, πρόσφορο μέσο για την επίτευξη των σκοπών της κοινής αλιευτικής πολιτικής.
- ⁹⁶ Επίσης, κατά την εφαρμογή των μέτρων που λαμβάνονται βάσει του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού, διαφορετική μεταχείριση δικαιολογείται μόνον αν επιτρέπει τη διευκόλυνση της επιτεύξεως των στόχων της διατηρήσεως των έμβιων υδρόβιων πόρων ή της προστασίας του θαλάσσιου οικοσυστήματος.
- ⁹⁷ Όσον αφορά τον κανονισμό, η Επιτροπή έκρινε ότι υπήρχε σοβαρή απειλή για τη διατήρηση του αποθέματος τόννου στη θαλάσσια ζώνη την οποία αφορούσε ο κανονισμός αυτός και ότι η απειλή αυτή οφειλόταν στις αλιευτικές δραστηριότητες των σκαφών γρι-γρι. Πράγματι, από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού προκύπτει, αφενός, ότι οι στόλοι σκαφών γρι-γρι έχουν πλεονάζουσα αλιευτική

ικανότητα και, αφετέρου, ότι κάθε σκάφος γρι-γρι έχει τόσο μεγάλη αλιευτική ικανότητα ώστε μπορούσε ταχέως να εξαντλήσει το TAC, αν όχι να το υπερβεί.

- 98 Προς δικαιολόγηση της διαφοράς ως προς την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος του απαγορευτικού μέτρου για τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι, η Επιτροπή υποστήριξε ότι, λαμβανομένου υπόψη του μικρού αριθμού τους, δεν υπήρχε κίνδυνος να υπερβούν τα σκάφη αυτά πριν από τις 23 Ιουνίου 2008 την ποσόστωση αλιείας που τους είχε χορηγηθεί, ενώ η κίνδυνος αυτός υπήρχε ήδη από τις 16 Ιουνίου 2008 για τα άλλα σκάφη γρι-γρι, λαμβανομένου υπόψη του σημαντικού αριθμού τους.
- 99 Όπως ορθώς υποστήριξε η Επιτροπή, η ίδια δεν έθεσε τέρμα στις δραστηριότητες αλιείας τόννου βάσει του άρθρου 26, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον ένα τέτοιο μέτρο προϋποθέτει ότι η ποσόστωση που έχει χορηγηθεί σε κράτος μέλος έχει εξαντληθεί, πράγμα που δεν συνέβαινε στην προκειμένη περίπτωση. Ο σκοπός τον οποίο επιδίωκε η Επιτροπή ήταν απλώς να θέσει τέρμα σε ένα είδος αλιείας, ήτοι την αλιεία με σκάφη γρι-γρι, ενώ η ποσόστωση που είχε χορηγηθεί στα κράτη μέλη δεν είχε ακόμα εξαντληθεί.
- 100 Βάσει των εξηγήσεων που παρασχέθηκαν στο Δικαστήριο, δεν φαίνεται να υπάρχουν αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των σκαφών γρι-γρι αναλόγως της σημαίας τους ή του κράτους μέλους στο οποίο είναι νηολογημένα, όσον αφορά τις ικανότητές τους αλιείας τόννου και τον βαθμό στον οποίο επηρεάζουν την εξάντληση των αποθεμάτων αυτού του είδους ιχθύος. Δεν αποδείχθηκε, ούτε και υποστηρίχθηκε, ότι, ως προς το σημείο αυτό, τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι διέφεραν από τα άλλα σκάφη γρι-γρι τα οποία αφορούσε ο κανονισμός.
- 101 Επομένως, καίτοι η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν θέσπισε τα απαγορευτικά μέτρα λόγω του κινδύνου εξαντλήσεως των ποσοστώσεων που είχαν χορηγηθεί στα κράτη μέλη, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η μετάθεση για τις 23 Ιουνίου 2008 της ενάρξεως

της ισχύος των απαγορευτικών μέτρων για τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι στηρίζεται αποκλειστικά στον κίνδυνο εξαντλήσεως των ποσοστώσεων, έστω και αν πρόκειται αποκλειστικά για τις ποσοστώσεις που χορηγήθηκαν στα εν λόγω σκάφη γρι-γρι. Συνεπώς, η διαφορά μεταχειρίσεως που προκύπτει από αυτή τη μετάθεση φαίνεται να στηρίζεται μόνο στη *ratio* που υπήρχε μεταξύ του αριθμού αυτών των σκαφών γρι-γρι και της ποσοστώσεως αλιείας τόννου που τους είχε χορηγηθεί.

102 Από τις σκέψεις αυτές προκύπτει ότι, ενώ η δράση της Επιτροπής αποσκοπούσε στην πρόληψη της καταρρέσεως του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο και ενώ η Επιτροπή επιφύλαξε διαφορετική μεταχείριση στα σκάφη γρι-γρι σε σχέση προς τα λοιπά σκάφη ή τα λοιπά αλιευτικά εργαλεία στηριζόμενη, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 97 της παρούσας αποφάσεως, στην ικανότητά τους να εξαντλήσουν το απόθεμα τόννου, η Επιτροπή μετέθεσε για τις 23 Ιουνίου 2008 την έναρξη της ισχύος των απαγορευτικών μέτρων για τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι στηριζόμενη αποκλειστικά στη θεωρητική ικανότητά τους να εξαντλήσουν την αλιευτική ποσόστωσή τους και όχι στην πραγματική ικανότητά τους αλιείας τόννου.

103 Πράγματι, όπως παρατήρησε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 125 των προτάσεών της, από τις γραπτές παρατηρήσεις της Επιτροπής προκύπτει ότι η ποσόστωση κάθε κράτους μέλους κατανέμεται αναλόγως του αριθμού των σκαφών που φέρουν τη σημαία του ή είναι νηολογημένα στο κράτος αυτό. Κατά τη διάρκεια του 2008, τα 131 σκάφη γρι-γρι στα οποία επιτράπηκε να αλιεύουν τόννο στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο κατανέμονταν ως εξής: 1 κυπριακό, 4 μαλτέζικα, 6 ισπανικά, 16 ελληνικά, 36 γαλλικά και 68 ιταλικά. Η ατομική ποσόστωση για τα σκάφη μήκους άνω των 24 μέτρων ήταν 110 έως 120 τόνοι για τα γαλλικά σκάφη γρι-γρι, 52 τόνοι για τα ιταλικά σκάφη γρι-γρι και 251 έως 325 τόνοι για τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι.

104 Η Επιτροπή εξήγησε επίσης, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι αλιεύουν ουσιαστικά στη ζώνη των Βαλεαρίδων Νήσων και αρχίζουν την αλιευτική περιόδο τους μία εβδομάδα αργότερα από τα άλλα σκάφη γρι-γρι. Ωστόσο, η Επιτροπή στήριξε τους ισχυρισμούς της μόνο στο έγγραφο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 6 των γραπτών παρατηρήσεών της. Όμως, από το έγγραφο αυτό προκύπτει, αφενός, ότι τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι αλίευαν ήδη τόννο στη ζώνη των Βαλεαρίδων Νήσων τουλάχιστον από τις 27 Μαΐου 2008 και, αφετέρου, ότι

γαλλικά σκάφη γρι-γρι αλιεύαν εντός της ίδιας ζώνης και κατά την ίδια περίοδο και ότι, κατά συνέπεια, η κατάσταση των ισπανικών σκαφών γρι-γρι δεν ήταν ιδιαίζουσα.

- 105 Συναφώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1559/2007 απαγορεύει την αλιεία τόννου με σκάφη γρι-γρι στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο μεταξύ 1ης Ιουλίου και 31ης Δεκεμβρίου, χωρίς να προβλέπεται εξαίρεση για τα ισπανικά σκάφη λόγω της όψιμης ενάρξεως της αλιευτικής περιόδου τους.
- 106 Από το σύνολο αυτών των σκέψεων προκύπτει ότι δεν αποδεικνύεται ότι τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι βρίσκονταν σε αντικειμενικώς διαφορετική κατάσταση από εκείνη των άλλων σκαφών γρι-γρι τα οποία αφορούσε ο κανονισμός, ικανή να δικαιολογηθεί, για τα σκάφη αυτά, τη μετάθεση για τις 23 Ιουνίου 2008 της ενάρξεως της ισχύος των απαγορευτικών μέτρων για την καλύτερη προστασία των αποθεμάτων τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο.
- 107 Κατά συνέπεια, ενώ ενεργούσε, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, με στόχο την εξάλειψη της απειλής καταρρεύσεως του αποθέματος τόννου στον Ανατολικό Ατλαντικό και στη Μεσόγειο εξαιτίας της δραστηριότητας των σκαφών γρι-γρι, η Επιτροπή ανέβαλε έως τις 23 Ιουνίου 2008 την έναρξη της ισχύος των μέτρων απαγορεύσεως της αλιείας μόνο για τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι, χωρίς το πρόσθετο αυτό χρονικό διάστημα να δικαιολογείται αντικειμενικώς από πλευράς του επιδιωκόμενου σκοπού.
- 108 Ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτόν, η Επιτροπή επιφύλαξε διαφορετική μεταχείριση στα ισπανικά σκάφη γρι-γρι, χωρίς η διαφορετική αυτή μεταχείριση να δικαιολογείται αντικειμενικώς. Επομένως, αυτή η παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων επηρεάζει το κύρος του κανονισμού στο μέτρο που επιτράπηκε στα ισπανικά σκάφη γρι-γρι να αλιεύουν τόννο μετά τις 16 Ιουνίου 2008 και να διατηρούν επί του σκάφους, να τοποθετούν σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή, να

μεταφορτώνουν, να μεταβιβάζουν και να εκφορτώνουν τον τόννο αυτόν μετά την ημερομηνία αυτή.

- 109 Όσον αφορά τους κοινοτικούς επιχειρηματίες, αυτοί που ενέπιπταν στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού είχαν συνάψει συμβάσεις αγοράς τόννου με τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι και μπόρεσαν να δεχθούν την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή καθώς και τη μεταφόρτωση του τόννου που είχε αλιευθεί από τα σκάφη αυτά μεταξύ 16ης Ιουνίου 2008 και 23ης Ιουνίου 2008.
- 110 Αντιθέτως, οι επιχειρηματίες που ενέπιπταν στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού και οι οποίοι, όπως η AJD Tuna, είχαν συνάψει τέτοιες συμβάσεις με άλλα σκάφη γρι-γρι, υποχρεώθηκαν να μην επιτρέψουν τις πράξεις αυτές όσον αφορά τον τόννο που είχε αλιευθεί από τα σκάφη αυτά μετά τις 16 Ιουνίου 2008. Στις δύο αυτές κατηγορίες κοινοτικών επιχειρηματιών επιφυλάχθηκε διαφορετική μεταχείριση, αυτή δε η διαφορετική μεταχείριση αποτελεί άμεση συνέπεια της αδικαιολόγητης διαφορετικής μεταχειρίσεως που επιφυλάχθηκε στα ισπανικά σκάφη γρι-γρι.
- 111 Πράγματι, η δυνατότητα των κοινοτικών επιχειρηματιών που είχαν συνάψει συμβάσεις με ισπανικά σκάφη γρι-γρι να δεχθούν την εκφόρτωση, την τοποθέτηση σε κλωβούς για πάχυνση ή εκτροφή καθώς και τη μεταφόρτωση του τόννου που είχε αλιευθεί από τα σκάφη αυτά μεταξύ 16ης Ιουνίου και 23ης Ιουνίου 2008 δεν δικαιολογείται, εφόσον οι επιχειρηματίες αυτοί βρίσκονται σε κατάσταση αντικειμενικώς ανάλογη εκείνης στην οποία βρίσκονται οι λοιποί επιχειρηματίες.
- 112 Αυτή η παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων επηρεάζει το κύρος του κανονισμού στο μέτρο που οι κοινοτικοί επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις αγοράς τόννου με ισπανικά σκάφη γρι-γρι μπόρεσαν να συνεχίσουν τις συναλλαγές τους όσον αφορά τον τόννο που είχε αλιευθεί μετά τις 16 Ιουνίου 2008 λόγω της άδειας αλιείας την οποία διέθεταν τα σκάφη αυτά μετά την ημερομηνία αυτή.

- 113 Συνεπώς, στο έκτο ερώτημα προσήκει η απάντηση ότι ο κανονισμός είναι ανίσχυρος στο μέτρο που οι απαγορεύσεις τις οποίες προβλέπει, και οι οποίες θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αρχίζουν να ισχύουν από τις 23 Ιουνίου 2008 όσον αφορά τα ισπανικά σκάφη γρι-γρι και τους κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει τέτοιες συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, ενώ οι απαγορεύσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν από τις 16 Ιουνίου 2008 για τα άλλα σκάφη γρι-γρι και τους λοιπούς κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, χωρίς η διαφορετική αυτή μεταχείριση να δικαιολογείται αντικειμενικώς.
- 114 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο έκτο ερώτημα, παρέλκει η χωριστή απάντηση στο δέκατο υποβληθέν ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 115 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 530/2008 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2008, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που αλιεύουν τόννο στον Ατλαντικό Ωκεανό, ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45°Δ, και στη Μεσόγειο, καθώς και το

κύρος του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής, από πλευράς της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και της αρχής της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.

- 2) Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 530/2008 από πλευράς της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που απορρέει από το άρθρο 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της αναλογικότητας.

- 3) Ο κανονισμός 530/2008 είναι ανίσχυρος στο μέτρο που οι απαγορεύσεις τις οποίες προβλέπει, και οι οποίες θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 2371/2002, αρχίζουν να ισχύουν από τις 23 Ιουνίου 2008 όσον αφορά τα σκάφη γρι-γρι που φέρουν ισπανική σημαία ή είναι νηολογημένα στο κράτος μέλος αυτό και τους κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει τέτοιες συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, ενώ οι απαγορεύσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν από τις 16 Ιουνίου 2008 για τα σκάφη γρι-γρι που φέρουν μαλτέζικη, ελληνική, γαλλική, ιταλική καθώς και κυπριακή σημαία ή είναι νηολογημένα στα κράτη μέλη αυτά και για τους κοινοτικούς επιχειρηματίες που είχαν συνάψει συμβάσεις με τα σκάφη αυτά, χωρίς η διαφορετική αυτή μεταχείριση να δικαιολογείται αντικειμενικώς.

(υπογραφές)